

[Munch-Petersen.]

Prisfaldet paa det internationale Marked var jo saa stærk, at de prisfordyrende Foranstaltninger til Dels kom til Udtryk ved, at Priserne holdtes oppe paa Trods af de økonomiske Faktorer, som virkede i modsat Retning. Men vi har ogsaa stadig igennem den indirekte Beskatning mærket Stigningen i Priserne — især i den sidste Tid mærkes disse Ting haandgribeligt og føleligt af hele Befolkningen. Men ikke desto mindre fortsætter man ad den samme Vej, og man paa- staar stadig, at Arbejderne og Husmændene skal vise Samfundshensyn, det vil sige Hensyn til de store her i Samfundet, som bestemmer Landets Politik.

Kornafgiften er her med Rette af Ord- føreren for det konservative Folkeparti blevet karakteriseret som en Sejr for det konservative Folkeparti, idet det ikke kan bestrides, at det er det konservative Folkeparti, som stadig har rejst det Krav som Udtryk for de Klasseinteresser, som dette Parti repræsenterer, og man har altsaa her givet en Koncession til dette. Spørgsmaalet om Kornafgift har ogsaa været rejst fra anden Side som Udtryk for lignende Klasseinteresser, af Førerne for Landbrugernes Sammenslutning som Udtryk for de store Landbrugeres Klasseinteresser; for det er jo hovedsagelig de store Landbrugere, som faar Fordel af Kornafgiften, og det er derfor dem, der har rejst dette Krav, ganske vist demagogisk rejst det i samtlige Landbrugeres Navn, ligesom man, naar man har forelagt disse Lovforslag, paa staar at handle i samtlige Landbrugeres Navn. Men givet er det, at en Kornafgift vil fordyre et vigtigt Raastof, og at man derved altsaa vil ramme især de smaa Landbrugere, de arbejdende Landbrugere, paa et vigtigt Omraade.

Og paa lignende Maade er det med de andre Foranstaltninger, som skal virke til at fordyre Priserne eller til at holde Priserne oppe, og som derved vil skabe øgede Afsætningsvanskeligheder og dermed ogsaa øgede økonomiske Vanskeligheder for Producenterne og altsaa ikke paa nogen Maade vil løse Krisespørgsmaalet.

Kriselovene for Landbruget har helt igennem fulgt en Linie, som var i det store Landbrugs Interesse. Man har givet Krisehjælp efter en saadan Ordning, at de største Landbrugere har faaet langt den største Del deraf, til Trods for, at de smaa Landbrugere har følt Krisens Virkninger langt haardere end de store. Man har gennemført forskellige prisfordyrende Foranstaltninger paa den øvrige Befolknings Bekost-

ning og kan naturligvis ikke derved hjælpe ud over Krisen, men kan kun skærpe den.

Her kommer man nu med Forslag, hvoraf især Forslaget til Kornordning er et Forslag, som er rejst fra det konservative Folkepartis Side og Førerne for Landbrugernes Sammenslutning, altsaa af de mest reaktionære, mere eller mindre aabent fascistiske Kræfter her i Landet. Det er dette, man nu vil gennemføre sammen med andre Foranstaltninger paa Bekostning af den arbejdende Befolkning. Det kommunistiske Partis Stilling til disse Lovforslag er givet ved vor tidligere Stilling. Vi er imod den Slags falske Forsøg paa at løse Krisen paa den store Befolknings Bekostning og mener, at man i Stedet for maa gaa frem med Foranstaltninger til en Formindskelse af Omkostningerne for de smaa Landbrugere.

Vi har stillet vore positive Forslag i den Retning. Vi har tidligere stillet et Forslag, som vilde ophæve al Betaling af Gælden for de mindste Landbrugeres Vedkommende. Vi har forleden i den øjeblikkelige Krisesituation stillet et Forslag, som i høj Grad vilde lette Betalingen af Gælden ved en Nedskæring af denne Gæld, saaledes som det i hvert Fald er absolut nødvendigt, naar de smaa Landbrugere skal kunne faa det til at løbe rundt. Det vil samtidig være en Løsning, som ikke blot er til Fordel for Landbrugere, men ogsaa kan forenes med den øvrige arbejdende Befolknings Interesser, idet den ikke vil virke til Prisfordyrelse paa vigtige Varer, saaledes som alle indirekte Afgifter før eller senere vil gøre.

Jeg ved selvfølgelig godt, at man nu fra Regeringspartierne Side som sædvanlig vil paa staa, at det, man foreslaar, virker ikke prisfordyrende, og hvad man ellers vil sige. Man vil paa staa, at vi angriber Landarbejdernes Lønninger ved, at vi med vore Forslag ikke vil kunne faa Landbruget til at løbe rundt. Men vi har ganske klart paavist, hvordan man vil kunne faa Landbruget til at klare sine Forpligtelser og samtidig vil kunne betale Landarbejderne en højere Løn, nemlig ved blot at gaa til en Formindskelse af Omkostningerne i Stedet for til en Fordyrelse af dem og derved ogsaa en Forhøjelse af Priserne for den store Befolkning.

Der staar altsaa to Principper mod hinanden, det storkapitalistiske Princip, hvorefter disse Forslag til Landbrugslove er skrevet, og den arbejdende Befolknings Klasseinteresse i en Løsning af Spørgsmaalet paa lige den modsatte Maade. Jeg er overbevist om, at ikke blot Arbejderne,